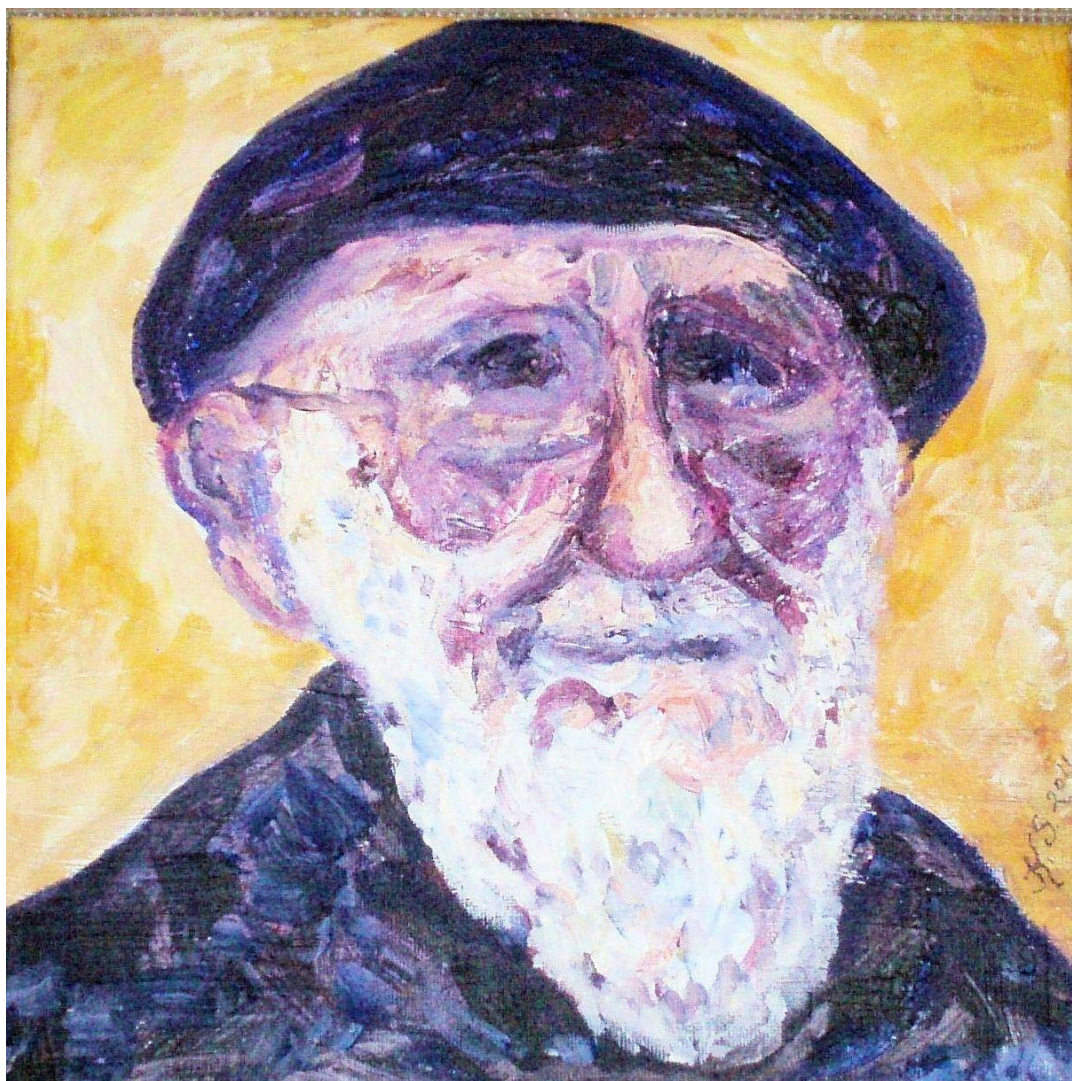

PROJEKT & KULTUR

nr. 112 --- august 2012

issn. 0901-8824

GENVEJ TIL UDVIKLING

www.gtu.dk.

Skowvej 24, 9510 Arden. Tlf.: 9856 2994. gtu_sekr@hotmail.com
Medlem af Den Internationale Emmaus-Bevægelse

Velkommen til Projekt & Kultur nr. 112!

Projekt & Kultur udgives af Genvej til Udvikling (GtU), tlf. 98 56 29 94
gtu_sekr@hotmail.com - www.gtu.dk

Ansvarlig over for presseloven er formand Per Adelhart Christensen. Hvor intet andet angives, er teksten af Jørgen Olsen.

Indlæg til Projekt og Kultur nr. 113 skal aftales med koordinatoren på gtu_sekr@hotmail.com. Bladet skal udkomme i november 2012.

Projekt & Kultur er på 16 sider hver gang og trykkes på Huset i Århus i 140 eks. Redaktionen ønsker at fremme bladets formidling og opfordrer til eftertryk med kildeangivelse. Med navn signerede artikler udtrykker ikke nødvendigvis foreningens holdninger.

Dette nummer indeholder:

- 3 - 4: Nyt fra Niger og Mali, især med afsæt i Amataltal og Tessalit
- 4 - 5: Mødedeltagelser og udstillinger --- Mediemarkeringer
- 6 - 8: Referat fra generalforsamlingen
- 9 - 13: **Krig og fred i Mali – en uendelig cyklus**
 - af IRIN
 - oversat af Dorthe Lindahl
- 14: **Konflikten i Mali set fra Niger**
 - af Ghabdouane Mohamed
 - oversat af Birgit Vanghaug
- 15: **100 år med Abbé Pierre**
 - af Kirsten Skovbo
- Bliv involveret i solidaritetsarbejdet i Emmaus**
 - af Koudbi Koala
 - oversat af Kristian Katholm Olsen.

Billedet på forsiden gengiver et maleri af Abbé Pierre, malet af medlem af Genvej til Udvikling, Kirsten Skovbo. Billedet er fotograferet af Jørgen Olsen.

Billedet på bagsiden er taget af Emmaus International (EI) på Salon Emmaüs i Paris den 24. juni, til fordel for EI's solidaritetsfond, jf. artiklen på side 15. Emmaus afholder yderligere tre-fire sådanne kæmpearrangementer hvert år, i f. eks. Torino (Italien), Angers og Haguenau (Frankrig); men salonen i Paris er den største.

GtU's bidrag til Emmaus Internationals solidaritetsfond bestemmes ikke af salget én bestemt dag, som det gælder for de fleste medlemsorganisationer, men fastsættes af hvert års generalforsamling.

Hermed en stor tak til alle, som har sendt kontingenter og bidrag siden sidst!

Vi er for tiden 168 medlemmer.

Hvis der er vedhæftet girokort, betyder det, at du ikke har betalt for i år.

(foto: Jørgen Olsen)

Frede Krogh

Vi har mistet et medlem, som bakkede trofast op om vores arbejde i de godt ti år, vi kendte hinanden. Frede blev 57 år.

Da vi i oktober 2001 havde besøg af Housseïni Akanawa og Ghabdouane Mohamed fra Kooperativet i Amataltal i Niger, var en af deres største oplevelser besøget hos Frede og Birgit i det flade land nord for Limfjorden, hvor der ikke mindst blev udvekslet tanker og erfaringer om Frede og Birgits besætning af limousinekvæg.

Æret være mindet om Frede!
 Vores tanker går til Birgit.

Udstilling i Aalborg 31. august

Afro-Art – www.afro-art.dk forhandler moderne afrikansk malerkunst og keramik. GtU forhandler traditionelle håndværksprodukter.

Sammen står vi for et salgs- og oplysnings-fremstød ud for Bispensgade 10 (ved boghandler Arnold Busck) fredag den 31. august kl. 16 til 20.

Elektronisk Projekt & Kultur

Som medlem eller abonnent har du ret til at modtage papirudgaven af bladet; men det er også din ret at melde fra og nøjes med pdf-versionen.

Hvis du gør dette, får du en e-mail tilsendt med link til pdf-versionen, når hvert nummer udkommer.

Tak til Kulturstyrelsens Tipsmiddelpulje

Genvej til Udvikling har modtaget 3.025,40 kr. fra Kulturstyrelsens tipsmiddelpulje til Kooperativet i Amaltal (CA) i Niger.

Takket være en del bidrag til CA fra private har GtU overført 560 euro til kooperativet, svarende til 4.168,81 kr., heraf altså 1.143,41 kr. af de private bidrag.

Pengene skal anvendes til montering af 3 cementtrug ved en brønd i Amaltal-zonen, som CA vælger, og GtU har tilføjet de private bidrag for at være sikre på, at pengene rækker til formålet.

Cementtrug ved brøndene kombineret med et lag cement mellem trugene samt mellem trugene og brønden forebygger klovsygdomme samt slagsmål mellem dyrene, foruden at cementlaget forhindrer, at dyrenes urin trænger ned gennem jordlaget og forurener grundvandet.

Anvendelsen af private bidrag

Som det fremgår af notitsen lige herover, er der overført 1.143,41 kr. af de private bidrag til montering af cementtrug ved en brønd i Amaltal-zonen.

Omkring anvendelsen af private bidrag vedtog GtU's generalforsamling, afholdt den 10. juni i Odense, at det fortsat er muligt at sende bidrag til nødhjælp og genopbygning i Tessalit i Mali, hvis dette præciseres i forbindelse med betalingen.

Øvrige bidrag reserveres til Kooperativet i Amaltal og anvendes primært til indkøb af undervisningsmateriel (USB-sticks, kuglepenne, skrivhæfter mv.) og forsendelse af disse effekter i pakker, som også indeholder brugt tøj.

Bliv klogere på Niger!

Marianne Haahr, CARE Danmarks programkoordinator for Niger, har skrevet kronikken i Politiken den 17. juli. Læs http://gtu.dk/kronik_af_marianne_haahr.pdf

Et andet spændende stykke arbejde fra CARE Danmark er en engelsksproget rapport om Nigers mælkeproduktion: While We Wait for Equal Trade. Læs http://gtu.dk/Milk_Report_Niger.pdf

Bidrag til Tessalits nødstedte, Mali!

Genvej til Udvikling har overført 306 euro, svarende til 2.278 kr., til organisationen Tamoudre - www.tamoudre.org - som gennem forbindelser til Tessalit vil sørge for, at pengene - sammen med andre indsamlede midler - vil gavne dårligt stillede mennesker fra byen. Vi forventer senere at modtage underretning om, hvorvidt pengene fra os er anvendt som de første 6.852 kr., vi sendte, dvs. til nødhjælpsrationer i flygtningelejre i Algeriet, eller om Tamoudre's kontakter vælger at satse på genopbygningsinitiativer hjemme i Tessalit såsom indkøb af dyr og såsæd.

GtU har nu sendt i alt 1.226 euro, svarende til 9.130 kr., alt sammen indkommet fra private, siden det meste af befolkningen i Tessalit i det nordlige Mali blev drevet på flugt af oprørsstyrker

- Om det bliver til mere, afhænger af, om nogen sender beløb til konto reg. 1551, kontonr. 0006300804 og skriver Tessalit på indbetalingen.

(fortsættes side 4)

Bidrag til Tessalits nødstedte, Mali!

(fortsat fra side 3)

Følgende udsagn er fundet på www.tamoudre.org og oversat fra fransk af Birgit Vanghaug. På grund af de alvorlige omstændigheder beskytter vi ophavsmandens anonymitet:

Nyheder fra Tessalit - 10. juli

Den islamistiske organisation Ansar Dinne er nu en del af landskabet, resignation, modløshed, en langsom død, som ikke har noget navn, men som forhindrer os i at leve. Desuden har vi ikke mere nogen identitet, eftersom vore identitetspapirer er brændt. Vi eksisterer altså ikke mere. Vi har aldrig eksisteret...

De som er gået over til Ansar Dinne, vore kammerater, vore brødre, - vi kunne stadig le sammen med dem for bare nogle uger siden.

Mødedeltagelser og udstillinger

19. maj 2012 i Århus:

Bæredygtighedsfestival

María Cecilia Castro-Becker, Birgitte Juul Nielsen, Jens Elgaard Madsen, Kristian Katholm Olsen og Jørgen Olsen passede stand for Genvej til Udvikling, da foreningen deltog i Sustainability-festival i Mølleparken i Århus, arrangeret af Mellemfolkeligt Samvirke. Varesalg: 611 kr.

21. og 22. maj 2012 i Roskilde:

Seminar om krisen i Sahel-bæltet - med fokus på Niger og Mali

Per Christian Hougen og Jørgen Olsen repræsenterede Genvej til Udvikling.

Enkelte andre nuværende og tidligere medlemmer var til stede i andre egenskaber, og alle blev grundigt oplyst om den aktuelle situation, ikke mindst tuaregernes rolle.

Historiske gennemgange ved kyndige oplægsholdere blev det også til.

Nu er de blevet i den grad mørke og triste, at natens støv indhyller os i sin kappe, og ord ikke mere har mening. Hvilken mening kan man finde i dette liv uden liv?

Vi kan henvise til tre links om Mali på www.u-landsnyt.dk, af hvilke de to første er på dansk og det tredje mest på engelsk:

□ Fra verdens ende til Malis ende

– klik www.u-landsnyt.dk/nyhed/22-06-12/fra-verdens-ende-til-malis-ende

□ Her en tidslinje over kaosramte Mali siden marts 1991

- klik www.u-landsnyt.dk/nyhed/22-06-12/her-en-tidslinje-over-kaosramte-mali-siden-marts-1

□ Skoleelever i Mali flygter sydpå i hobetal fra islamistiske regler

– klik www.u-landsnyt.dk/nyhed/22-06-12/skoleelever-i-mali-flygter-sydp-i-hobetal-fra-islamistiske-regler

26. maj 2012 i Terndrup:

Folkefest

Jørgen Olsen passede stand for Genvej til Udvikling, da foreningen deltog i den årlige folkefest i Terndrup, Østthimmerland. Varesalg: 408 kr.

1. juni 2012 i Arden:

Kulturhusets jubilæum

I anledning af, at Kulturhuset i Arden har eksisteret i 10 år, gik Birgitte Juul Nielsen og Jørgen Olsen på Genvej til Udviklings vegne til reception og forærede huset et stort båtaskrin fra Kooperativet i Amataaltal. Ved husets indvielse gav GtU et tilsvarende skrin - det er fortsat udstillet, men er bleget i solen. Båtaskrin er lavet af huder og mavesække fra køer og kameler.

2. juni 2012 i Arden:

Byfest

Birgitte Juul Nielsen og Jørgen Olsen passede stand for Genvej til Udvikling, da foreningen deltog i den årlige byfest i Arden, som i 2012 faldt sammen med Kulturhusets 10 års jubilæum. Varesalg: 132 kr.

Genvej til Udviklings stand på kræmmermarkedet i Novo Parken, Øster Hurup, den 26. juni
(foto: Jørgen Olsen)

10. juni 2012 i Odense:

Generalforsamling

Referatet af Genvej til Udviklings årlige generalforsamling kan læses på siderne 6, 7 og 8.
Varesalg: 857 kr.

17. juni 2012:

Sommerfest i Astrup

Jørgen Olsen deltog for GtU i kræmmermarked ved sommerfest i Astrup mellem Arden og Terndrup i Østhimmerland.
Varesalg 261 kr.

24. juni 2012:

Couleur Café i Fælledparken, København

Marianne Dithmer deltog for Genvej til Udvikling med vores blandede u-landhandel.
Varesalg: 452 kr.

Sommeren rundt om i Himmerland:

Jørgen Olsen præsenterede vores blandede u-landhandel på en række kræmmermarkeder med følgende resultater, hvad angår varesalg (alle salg fremstød tjener desuden et oplysningsformål):

16. juni på Frederik den Niendes Plads i Farsø: 249 kr.

26. juni i Novoparken i Øster Hurup: 10 kr.

28. juni på Hvirvelkærgård nord for Als i Østhimmerland: 98 kr.

30. juni på Frederik den Niendes Plads i Farsø: 72 kr.

21. juli på Frederik den Niendes Plads i Farsø: 23 kr.

24. juli i Novoparken i Øster Hurup: 196 kr.

26. juli på Hvirvelkærgård nord for Als i Østhimmerland: 186 kr.

30. juli – 5. august 2012 i Aalborg:

Oplysning og salg i Zoo

Genvej til Udvikling præsenterede den blandede u-landhandel i Den Afrikanske Landsby i Aalborg Zoologiske Have.

GtU's stand blev passet af Kristian Katholm Olsen og Jørgen Olsen, og varesalget blev på 5.078 kr.

8. – 12. august 2012 ved Skanderborg:

Vi var med på Skanderborg Festivalen

Genvej til Udvikling havde en stand på Skanderborg Festivalen i samarbejde med Seniorer uden Grænser, som man kan læse nærmere om på www.seniorerudengraenser.dk.

GtU var repræsenteret af Vera Teglggaard.

Vi følger op på denne deltagelse i Projekt & Kultur nr. 113.

Mediemarkeringer

Et folk i klemme – under denne overskrift fik GtU's koordinator, Jørgen Olsen, offentliggjort et blogindlæg på www.u-landsnyt.dk pr. 22. maj; klik ind her: www.u-landsnyt.dk/blog/51/et-folk-i-klemme

Føring til de professionelle – under denne overskrift fik GtU's koordinator, Jørgen Olsen, offentliggjort et blogindlæg på www.u-landsnyt.dk pr. 18. juni; klik ind her: www.u-landsnyt.dk/blog/51/f-ring-til-de-professionelle

At holde i hånd – under denne overskrift fik GtU's koordinator, Jørgen Olsen, offentliggjort et blogindlæg på www.u-landsnyt.dk pr. 23. juli; klik ind her: www.u-landsnyt.dk/blog/51/holde-i-h-and

GENVEJ TIL UDVIKLING

Referat af generalforsamling den 10. juni 2012

hos Ingelise & Flemming Nielsen, Odense SØ.

Dagsorden ifølge vedtægterne.

1. Valg af dirigent

Per blev valgt.

2. Beretning

Formanden valgte i sin gennemgang af beretningen at fokusere på den ulykkelige politiske situation, der har udviklet sig i den del af Vestafrika, hvor – som han udtrykte det – vore hjerter befinder sig. Han konkluderede, at det må formodes, at den aktuelle situation kommer til at påvirke foreningens fremtidige prioriteringer i området.

Han takkede foreningens mange ildsjæle, der på forskellig vis har bidraget til at lukke vores to projekter, Egnsudvikling i Amatal og Dialogturismeprojektet, ned på ordentlig vis. Lukningerne er formelt godkendt af bevillingsgiverne.

Formanden benyttede også lejligheden til at takke næstformand, Jean François Tronche, der ønskede at udtræde af bestyrelsen, for den indsats han har ydet.

3. Forelæggelse og godkendelse af det reviderede regnskab

Regnskabet blev gennemgået og kommenteret punktvis. Egenkapitalen udgør pr. 31. december 2011 kr. 53.622, hvilket bestyrelsen finder tilfredsstillende. I de kommende år forventes mindre underskud, idet foreningen for tiden ikke modtager administrationsbidrag fra projekter. Bestyrelsen vurderer i den forbindelse, at der godt kan "tæres" lidt på egenkapitalen.

Regnskabet er frit tilgængeligt for enhver.

Bestyrelsesmedlem og referent
Jens Elgaard Madsen lytter opmærksomt
(foto: Jørgen Olsen)

4. Behandling af indkomne forslag

Der var på forhånd indsendt skriftlige og kommenterede forslag til ændringer af de kollektive medlemskaber (behandles under punkt 6).

5. Fastsættelse af det årlige kontingent

Følgende uændrede minimumsatser gældende fra 2013 blev besluttet:

Personligt medlemskab.....	150 kr
Husstandsmedlemskab.....	200 kr
Kollektivt medlemskab.....	200 kr
Abonnement uden medlemskab.....	100 kr

6. Planer for det kommende år

Med hensyn til bidrag til nødlidende i Vestafrika blev det besluttet at opretholde en notits i Projekt & Kultur og på hjemmesiden, hvor medlemmer informeres om muligheden for at fremsende bidrag til vores partnere i Amatal (Niger) og Tessalit (Mali).

Den blandede u-landhandel var som altid medbragt
(foto: Jørgen Olsen)

Beløb sendes til Amataltal medmindre andet fremgår af indbetalingen.

GtU har tillid til, at de fremsendte midler er i gode hænder, da vi løbende informeres om, hvordan midlerne forvaltes.

Der var enighed i forsamlingen om, at vi ikke ønsker at blande os i lokale prioriteringer (f. eks. om midlerne bruges til nødhjælp), men at vi skal modtage kvitteringer, der dokumenterer anvendelsen af de beløb, vi sender.

Med hensyn til Projekt & Kultur var der overvældende stemning for at fastholde en trykt version af bladet.

Vores webmaster opfordrede alle til at bidrage med indhold til hjemmesiden og forslag til at forbedre den.

For så vidt angår foreningens arbejdsgrupper blev det besluttet at bevare alle tre eksisterende grupper.

Vi ønsker nemlig at opretholde kontakten til vores hidtidige partnere, Kooperativet i Amataltal og Initiatives & Actions i Diffa, samtidig med, at vi ikke ønsker at udelukke et fremtidigt projektsamarbejde.

Muligheden for at søge fonde om konkrete formål indgår i fremtidsplanlægningen.

En ny arbejdsgruppe blev samtidig nedsat, der skal arbejde med økologi. Etableringen er en naturlig konsekvens af, at GtU deltager i Agro-Økologisk Netværk, som er et foreningsnetværk, der arbejder for at fremme økologisk jordbrug i udviklingslande.

(fortsættes side 8)

Referat af generalforsamling den 10. juni 2012*(fortsat fra side 7)*

Vera Teglgaard meldte sig
til den nye arbejdsgruppe
(foto: Jørgen Olsen)

Det langsigtede formål med arbejdsgruppen er at afdække, om der kan etableres et projekt i Vestafrika baseret på økologiske principper.

Arbejdsgruppen vælger selv et passende navn og vil herefter kunne findes på hjemmesiden. Interesserede opfordres til at melde sig ind i arbejdsgruppen.

Med hensyn til de kollektive medlemskaber blev det besluttet, at vi - i det mindste midlertidigt - melder os ud af Uddannelsesnetværket med den begrundelse, at vi for tiden ikke arbejder med projekter, hvori uddannelse indgår.

Med hensyn til NGO-forum blev det besluttet, at vi melder os ud med den begrundelse, at vi ikke ser os i stand til at deltage, så længe møderne placeres i "normal arbejdstid". Vi vil gøre det klart over for forummet, at vi gerne melder os ind igen, hvis der i højere grad tages hensyn til frivillige, der har et arbejde at passe ved siden af.

Et forslag om udmeldelse af Projektrådgivningen (nu CISU) blev forkastet med et stort flertal.

Øvrige medlemskaber opretholdes, herunder Agro-Økologisk Netværk, som har valgt ikke at opkræve kontingent.

Generalforsamlingen besluttede at sende et beløb på 125 € som bidrag til solidaritetsfonden under Emmaus International (der er tale om en symbolsk stigning på 5 €).

Bestyrelsen konstituerede sig med Per som formand og kasserer, Isabelle som næstformand og Jens som sekretær
(foto: Jørgen Olsen)

7. Valg af bestyrelse og bestyrelsessuppleanter

Til bestyrelsen valgtes Per Adelhart Christensen og Jens Elgaard Madsen (genvalg til begge), samt Isabelle Grignon (nyvalg).

Som 1. suppleant valgtes Jesper Olsen (nyvalg). Som 2. suppleant genvalgtes Leif Haarbo Nielsen.

8. Eventuelt

Næste års generalforsamling forventes afholdt hos Tilde Tvedt og Ole Olsen i Roskilde søndag den 9. juni 2013.

*Jens E. Madsen, referent
Per Adelhart Christensen, dirigent*

Den gentagne vold mellem Nord og Syd
i Mali har stået på gennem flere årtier
(foto fra IRIN's arkiv, taget af Tugela Ridley)

Krig og fred i Mali – en uendelig cyklus

- af IRIN, tjeneste for nyheder og analyser under De Forenede Nationers Kontor for Koordinering af Humanitære Anliggender
- oversigt over det historiske forløb frem til 2006
- for det videre forløb: Læs side 3 i Projekt & Kultur nr. 110, 111 og 112 - og ikke mindst side 11-16 i nr. 111 – <http://gtu.dk/PK111-11.pdf> + <http://gtu.dk/PK111-12-16.pdf>
- oversat fra fransk af Dorte Lindahl
- fodnoter af Jørgen Olsen.

BAMAKO, 3. april 2012 (IRIN) - I forbindelse med et besøg i Bamako, Malis hovedstad, den 26. februar gav den franske udenrigsminister Alain Juppé udtryk for, at Malis regering burde sætte sig og forhandle med MNLA (le Mouvement National pour la Libération de l'Azāwad¹), der kæmper for oprettelsen af en uafhængig stat i Nord.

Juppé har herefter været udsat for megen kritik for at have legitimeret en oprørsbevægelse, der bliver betragtet som sekterisk og opportunistisk af en stor del af indbyggerne i Syd.

Den franske koloniregering burde ikke have forsøgt at slutte fred med tuaregiske oprørere, hvis

sporadiske, men ofte effektive modstand forsinkede erobringen af det nordlige Mali og fastholdt regionen under militær kontrol.

Selv om franskmændene byggede en fæstning i Kidal i bjergmassivet Adrar des Ifoghas i 1908, havde de alligevel særdeles svært ved at opnå overgivelse fra de mest stædige af de tuaregiske ledere, der var vrede på Frankrig for at gøre sig til herre over handelen igennem Sahara, for at opkræve strafskatter og for at gribe ind i deres forhold til de fastboende samfund.

I Kidal og Gao beskyldte man de franske kolonister for at bruge en taktik, der bestod i "at dele for bedre at herske" og for at udnytte gamle konflikter og stridigheder om territorier mellem de forskellige tuaregiske sammenslutninger.

(fortsættes side 10)

¹ Den Nationale Bevægelse for Befrielsen af Azāwad (Azāwad er betegnelsen på tuaregisk for de maliske regioner Timbuktu, Gao og Kidal).

Krig og fred i Mali – en uendelig cyklus

(fortsat fra side 9)

Efter en lille opstand i Menaka i 1911 skulle franskmændene i 1916 imødegå et meget større oprør: ”Kaocens oprør” efter navnet på dets leder, Kaocen Ag Mohamed. Tuareger, der var stærkt påvirket af de antikonialistiske religiøse ledere, og som led under konsekvenserne af en alvorlig tørke, besatte vidstrakte dele af det, der i dag er den nordlige del af Niger, før de tabte terræn og brutalt blev nedkæmpet af den franske hær året efter.

Lige før uafhængigheden i 1960 gav meldinger fra Paris anledning til at tro, at OCRS (l’ Organisation commune des régions sahariennes²) ville fortsætte med at kontrollere ørkenregionerne i Mali og dets nabolande.

Til trods for opløsningen af OCRS gav den sporadiske tilbagevenden af lignende forslag næring til rygter i Bamako³ om sammen-sværgelser, der blev pustet til af Frankrig, og som havde til formål at destabilisere Mali og skabe en stat i Sahara, der var føjelig, rig på mineraler, besat af tuaregerne og kontrolleret af Paris.

’Fellaghas’ – et knust oprør

Før Frankrigs tilbagetrækning fra Mali i 1960 havde de tuaregiske ledere tilkendegivet deres utilfredshed med udsigten til at integrere territorier i Nord i en ny stat. Den efterkoloniale administration ledet af Modibo Keita⁴, en overbevist nationalist påvirket af den marxistiske tænkning, følte ikke særlig tillokkende for nomadesamfundene, som blev stillet over for ubehagelige forandringer i reglerne om jordejendom, streng respekt for de fastlagte grænser og nye bureaukratiske kontroller. Man skal vide, at tuaregerne plejede meget tættere handelsmæssige forbindelser med Algeriet i nord end med Bamako og den sydlige del af landet.

Nord var et land for sig, der blev set på med mistænksomhed og fjendtlighed af mange

indbyggere i Syd. Det var tyndt befolket og dækkede et vidtstrakt territorium, og det figurerede næsten ikke i de nationale udviklingsprogrammer, som blev udarbejdet af præsident Keita.

Man fortæller i øvrigt, at de embedsmænd, som blev sendt til Nord, sammenlignede deres udfoldelser der med en fængselsstraf.

Selv om ”Fellaghas-oprøret”, der brød ud i 1962 i Kidal, tog form som en kampagne af lynangreb af svag kraft, udløste det alligevel et knusende svar fra præsident Keitas hær. Tusindvis af mennesker måtte flygte. Massakrer på civile, forgiftning af brønde og tilintetgørelse af kvægflotte er blevet grundigt dokumenteret og bliver i almindelighed nævnt i den tuaregiske litteratur, musik, manifeste og programmer hos de oprørsbevægelser, der senere hen så dagens lys.

I et åbent brev sendt til Europaparlamentet i 1994 opstillede tuaregiske kvinder en liste over grusomheder begået i denne periode ”gående fra udryddelse af hele lejre til offentlig henrettelse uden normal rettergang, hen over mennesker brændt levende, og mange kvinder døde i fængsel med deres børn.”

Emigrere fra samfundets rand

Præsident Modibo Keita (1960-1968) og hans efterfølger Moussa Traoré (1968-1991) er begge to blevet anklaget for at have militariseret Nord, berøvet det for ressourcer og kvalt ethvert udtryk for en selvstændig kulturel tamachek-identitet⁵.

Regionen blev også i 1972-73 og 1984-85 ramt af ødelæggende tørker, der formindskede kvægflottene, fik græsgangene til at forsvinde og bragte lokalbefolkningernes midler til at opretholde tilværelsen i fare.

Selv om mange tuareger var overgået til agerdyrkning eller levede af tilfældige småjobs, medførte deres stigende forarmelse alligevel en stor afvandring mod bycentrene i Mali og Nordafrika.

Blandt dem, der tog af sted, fandt mange arbejde i den algeriske eller libyske olieindustri, der på det tidspunkt var i fuld ekspansion.

² Fællesorganisationen for Sahara-regionerne, en enhed oprettet i 1957 under det franske kolonistyre; den omfattede det meste af Sahara-besiddelserne og dele af Sahel-bæltet. Mens de øvrige dele af de franske kolonier i Vestafrrika overgik til selvstændige stater i 1960, blev OCRS-områderne først afgivet af Frankrig og givet til de selvstændige lande i 1963.

³ Malis hovedstad.

⁴ Præsident i Mali 1960-68.

⁵ Tamachek er en af dialekterne i det tuaregiske sprog.

Maliske tuareger i et dekoreret telt diskuterer udvikling af deres region

(foto: Jacqueline Dupuis)

Andre begav sig helt til Mellemøsten. I 1986 hvervede den libyske leder Mu'ammār Qaddhāfi, der allerede havde udråbt sig som forsvarer af den tuaregiske sag, hundredevis af tuareger til at føre krig i Tchad.

Bevæbnede migranternes tilbagevenden

I slutningen af 1980'erne medvirkede Libyens nederlag i Tchad og de økonomiske kriser, der hærgede i Algeriet og Libyen, til at både civile og militært ansatte tuareger vendte tilbage til Niger og Mali.

Allerede i 1988 havde de tuareger, der levede i Libyen, dannet en ny tuaregisk oprørsgruppe, formentlig med oberst Qaddhāfis støtte: MPLA (le Mouvement populaire pour la libération de l'Azāwad⁶), der blev ledet af Iyad Ag Ghali, og senere tog navnet MPA (Mouvement populaire de l'Azāwad⁷).

⁶ Folkebevægelsen for Befrielsen af Azāwad, jf. note 1.

De maliske myndigheder støttede opbygningen af rivaliserende bevægelser, der oftest støttede sig på forskellige regionale netværk – en tendens, der har varet ved i Mali og Niger.

I Mali har FIAA (le Front islamique arabe de l'Azāwad⁸), FPLA (le Front populaire pour la libération de l'Azāwad⁹) og ARLA (l'Armée révolutionnaire pour la libération de l'Azāwad¹⁰) sluttet sig til MPLA. Selv om disse grupper senere er fusioneret for at lade MFUA (les Mouvements et fronts unifiés de l'Azāwad¹¹) opstå – i alt fald for at underskrive en fredsaftale – har de alligevel bevaret deres egen identitet.

(fortsættes side 12)

⁷ Azāwads Folkelige Bevægelse.

⁸ Den Islamiske Arabiske Front for Azāwad.

⁹ Folkefronten for Befrielsen af Azāwad.

¹⁰ Den Revolutionære Hær til Befrielsen af Azāwad.

¹¹ Azāwads Forenede Bevægelser og Fronter.

Krig og fred i Mali – en uendelig cyklus

(fortsat fra side 11)

I juni 1990 angreb befrielsesfronterne på samme tid fængslet og militærforlægningen i Menaka. Selv om de ikke havde så mange våben som 2011-generationen, rådede de alligevel over tilstrækkeligt med våben, køretøjer og militært knowhow til hurtigt at skabe vanskeligheder for demoraliserede soldater, der var dårligt betalt og sloges for et styre, som stod over for massive protester i Syd, og som skulle blive væltet mindre end et år senere i marts 1991.

Vejen til Timbuktu – på jagt efter en varig fred

Algeriet fungerede som mægler i de forhandlinger, som førte til underskrivelsen af en første fredsaftale i Tamanrasset (Algeriet) i januar 1991. Volden fortsatte imidlertid. Selv efter omstyrtningen af præsident Traoré og oprettelsen af CTPS (Comité de transition pour le salut du peuple¹²) ledet af Amadou Toumani Touré fortsatte grusomhederne. I maj 1991 blev mere end 40 tuareger og arabere dræbt af regeringsstyrkerne i Léré tæt ved Timbuktu.

CTPS' program til opbygning af nationen, illustreret ved den nationale konference afholdt i Bamako i juli-august 1991 og aftalen om udarbejdelse af en ny forfatning havde især til formål at finde en varig løsning for Nord.

Den "nationale pagt", underskrevet af regeringen og MFUA i april 1992, fastsatte meget mere end en simpel våbenhvile. Dens anbefalinger gik især ud på stærkt at integrere tidligere rebeller i de improviserede militære strukturer, at oprette en uafhængig undersøgelseskommission, der skulle undersøge påstandene om krænkelser af menneskerettighederne, etablere en undersøgelseskommission til indstilling af fjendtlighederne og endelig udarbejde en "særstatus" for Nord, der kompenserer for tidligere forsømmelser og tildeler regionen egne lokale og regionale forsamlinger. Der skulle være sæder i parlamentet til de tidligere flygtninge, bevillinger til fremme af vækst og investeringer, veje og skoler. Den maliske hær skulle trække sig tilbage ved gradvist at reducere antallet af baser og udstationerede.

Som man kunne forvente var det meget lettere at underskrive pagten end at føre den ud i livet. De fire år, der fulgte, blev kendetegnet ved meget stor

ustabilitet, mytterier, modsætninger mellem forskellige oprørsgrupper og alvorlige episoder med vold. I Nord gjorde spændingerne mellem nomadesamfundene og de fastboende, der allerede var blevet forværret af græsgangenes formindskelse og manglen på vand, det nødvendigt med en forsigtig strategi.

Oprettelsen af MPKG (le Mouvement patriotique Ganda Koy¹³) i 1994, en milits til selvforsvar, hovedsageligt dannet af medlemmer af songhaï-folket og ledet af tidligere officerer i hæren, var tegn på en farlig udvikling. Ganda Koy skabte sig hurtigt et rygte for sine handlinger med systematiske repressalier mod de arabiske og tuaregiske samfund. De andre oprørsbevægelser, især FIAA, har nogle gange svaret igen på samme måde.

Der blev gjort meget store anstrengelser for at få den nationale pagt respekteret. Den nye maliske præsident Alpha Konaré (1992-2002) prædikede fred og sameksistens i Nord. De tuaregiske bevægelser begyndte at forkaste deres egne urealistiske planer.

Det civilsamfund, der dukkede frem på det tidspunkt, arbejdede ihærdigt på at fremme freden og lykkedes med at få underskrift på fredsaftaler på lokalt niveau i regioner som Menaka og Gao.

Eksterne eksperter som den tidligere franske minister Edgar Pisani, den mauretanske filosof Ahmed Baba Miské og den norske historiker Kåre Lode talte til fordel for sikring af freden på nationalt og folkeligt niveau.

I marts 1996 overværede 10.000 personer i Timbuktu ødelæggelsen af ca. 2.700 skydevåben, en handling der skulle symbolisere afslutningen på konflikten og opløsningen af oprørsbevægelserne.

"Det er oprigtigt talt en lektie for vores tid," sagde Kalifa Keïta, tidligere befalingsmand i den femte militære region i Mali, regionen Timbuktu.

Ti år senere, den 23. maj 2006, blev en ny opstand bekendtgjort, og togter mod militærforlægningerne i Kidal og Menaka blev iværksat, indledte en ny periode af vold og fremkaldte en ubehageligt fornemmelse af déjà vu hos dem, der havde oplevet de tidligere oprør.

¹² Komiteen for Forandring til Folkets Frelse.

¹³ Den Patriotiske Ganda Koy – Bevægelse.

Fra landskabet omkring Tessalit i det nordlige Mali: Vinderen af kamelvæddeløbet 2009

(foto: Jacqueline Dupuis)

Efterskrift:

IRIN har bedt os tilføje – som fast procedure ved oversættelser af informationstjenestens publikationer:

"Genvej til Udvikling has independently translated IRIN's article. The translation has not been reviewed by IRIN or the United Nations and Genvej til Udvikling assumes full responsibility for the accuracy and faithfulness of the translation.

The original article may be viewed:
<http://www.irinnews.org/reportfrench.aspx?ReportID=95229>

See the following link to our terms and conditions for further information on use of our content:
<http://www.irinnews.org/copyright.aspx>"

På dansk:

"Genvej til Udvikling har af egen drift oversat IRIN's artikel. Oversættelsen er ikke blevet efterprøvet af IRIN eller af FN, og Genvej til Udvikling påtager sig det fulde ansvar for omhu og præcision i oversættelsen. Den originale artikel kan læses på dette link:

<http://www.irinnews.org/reportfrench.aspx?ReportID=95229>.

Se det følgende link for yderligere oplysninger vedr. vores normer og betingelser omkring anvendelse af vores stof:

<http://www.irinnews.org/copyright.aspx>"

.....

I den originale artikel er der links undervejs – som franskkyndige kan få udbytte af – til uddybning af oplysningerne.

Konflikten i Mali set fra Niger

- af *Ghabdouane Mohamed, generalsekretær for Kooperativet i Amataltal, formand for foreningen Taghilt og borgmester i Ingal kommune, Agadez-regionen i Niger*
- oversat fra fransk af Birgit Vanghaug.

Hvad angår det nordlige Niger eller Niger i det hele taget, er der for øjeblikket ingen tuaregisk opstand eller nogen anden opstand.

For Malis vedkommende er det min vurdering, at MNLA har en vis indflydelse.

Niger er et demokratisk land, som har kendt frie og transparente valg, anerkendt af det internationale samfund. Det er frie valg, som har ført til, at tuaregerne i Niger kontrollerer samtlige 11 kommuner i den nordlige del af landet. Agadez-regionen er styret af et regionalt råd, som en tuareg står i spidsen for, en tidligere chef for en befrielsesfront, Mohamed Anako.

Sammensætningen af de forskellige kommunale og regionale råd, hvor de tuaregiske indfødte virkelig er i overvældende flertal, indebærer en vældig tryghed for befolkningen nordpå. Da man selv har valgt de politisk og administrativt ansvarlige, er der ingen grund til at gøre oprør eller gøre andre fordringer.

Foreningen Taghilt har altid talt for retfærdighed, lighed og ret, og dette i overensstemmelse med dets egne statutter og regler. Alle medlemmerne, som af og til forveksles med dem fra kooperativet i Amataltal, er fortalere for fred. Vi har altid været verdslige. Og vi respekterer alle religioner og rettigheder.

Det som altid har været vigtigt for os, er den størst mulige fred og lighed mellem alle borgere af en hvilken som helst etnicitet eller religion. Vi har altid været imod vold, hvor den end kommer fra. Og vi ville aldrig acceptere, at folk udnytter nogen som helst religion for at gøre ondt mod andre. Det vi sætter over alt andet, er den udvikling, der er så attrået af vores lande, som jo er plaget af en ødelæggende tørke, der i den grad kræver et andragende om hjælp.

Hvad angår mig selv som borgmester for en stor kommune som Ingal, befolket af mere end 70.000

indbyggere, hvoraf der er både tuareger, fulbeer og arabere, kan jeg ikke gøre andet end tale sandhedens ord over for alt og alle. Jeg har altid kæmpet for menneskers fred og sikkerhed.

Jeg tror, at det budskab jeg bringer nat og dag til befolkningen ganske enkelt bliver hørt. Efter jeg blev valgt for næsten et år siden, har der ikke været nogen beklagelig hændelse. Folk vil kun høre tale om kampen mod arbejdsløshed og underudvikling. De unge, de ældre, de gamle ønsker ikke andet end at arbejde for at overleve.

Utrygheden hersker dog alligevel. Et tuaregisk ordsprog siger: "Når din nabos hus brænder, må du tage dig i agt for der ikke går ild i dit eget". Et andet siger: "Når din nabos skæg bliver barberet, må du forvente at dit eget også bliver det." Eller sagt på en anden måde: Begivenhederne i Libyen, Nigeria og Mali bevirker, at landene i Sahelområdet - som Niger jo er en del af - har grund til at være urolige. Alle unge uanset folkeslag er meget påvirkede af, hvad der sker.

Al-Qâ'ida (AQMI) og Ansâr Eddîn lover penge til de unge arbejdsløse, som de rekrutterer, og dét i flere lande. De unge bliver på foruroligende vis fristet af det, der ligner eventyr.

Derfor har jeg i egenskab af borgmester påpeget disse ting over for Nigers regering, de nationale og internationale Ngo'er, og organisationer inden for FN (UNDP, UNFPA, UNICEF ...), EU, USAID etc. ..., for at de intervenserer så vidt det er muligt. Det vigtigste er at finde beskæftigelse til de talrige unge arbejdsløse, så de undgår at komme ud på et skråplan.

Vi har udformet hundredvis af dokumenter, som vi har sendt til de førnævnte organisationer, og vi venter stadig på svar.

Der er tørke, der er hungersnød, der er sult og tørst. Sårbarheden er uden fortilfælde i dette år 2012. Må Gud være os nådig!

100 år med Abbé Pierre

- af Kirsten Skovbo, billedkunster og freelanceskribent.

Det har været en af mine største oplevelser at møde Abbé Pierre som volontør - 19 år gammel. Det er meget længe siden. Men det vældige indtryk denne kærlige mand og medmenneske udstrålede, glemmer jeg aldrig. Stående der med sin lange kappe og stok. Så da jeg malede hans portræt, der vises her på bladets forside, var det som at være ved hans side igen. For det var med ham som med andre uselviske mennesker, hvis fornemste mål i livet det er at hjælpe, støtte, løfte og glæde sine mindre heldigt stillede medmennesker, at sådanne personer aldrig synes at blive rigtig gamle. Abbé Pierres ansigt blev ved med at udstråle dette mål - det gjorde ham lykkelig helt ind i hans inderste sjæl at se ulykkelige og belastede mennesker finde mening med deres tilværelse. Gennem det at yde noget for den, der havde det værre end han/hun. At se sine "brødre og søstre", som jeg tror, han opfattede dem som, blomstre op og blive hele mennesker igen, det var et formål, der ville noget! Og det kunne masser af mennesker i dag lære en vigtig lektie omkring, 100 år efter, at han blev født den 5. august 1912.

På GtU's generalforsamling var jeg så heldig at låne bogen: "Planet Emmaus" med mig hjem. Det kunne nok være, at de mange vidunderlige fotos af mennesker med stjerner i deres øjne stående foran diverse Emmaus projekter rundt om i verden betog mig. På plakater og mure står: "Emaús Comunidad de Vida, Emaús San Vicente, Emmaüs Terre d'Espoirs osv. – det gav minder om mine egne måneder i hans tjeneste i Loiredalen, i Frankrig, hvor jeg virkede sammen med hans clochards (= vagabonder, hjemløse). Især Jules husker jeg som var det i går, jf. www.gtu.dk/PK107-13-14-15-16.pdf

En af de ting ved Abbé Pierre, som jeg tænker på igen og igen, er at han må have været i besiddelse af en stor og naturlig kærlighed til sig selv og sine egne evner, ellers kunne han aldrig have holdt så trofast ud i disse mange mange år med at elske sine medmennesker. En kærlighed og accept, der heler og giver lindring for de sår, som så mange pådrager sig under livets ofte hårde vilkår.

- Æret være hans store minde!

Bliv involveret i solidaritetsarbejdet i Emmaus!

- af Koudbi Koala, grundlægger af Emmaus-organisationen Benebnooma, Burkina Faso
- oversat af Kristian Katholm Olsen.

Den 13. Salon Emmaus blev afholdt i Paris 24. juni. Hvert år opmuntres Emmaus' medlemsorganisationer til at holde store salgsdage for at skaffe penge til international solidaritet. Provenuet slås sammen og går til at støtte bevægelsens internationale projekter, bl.a. en nødsituationsfond, udvekslingsbesøg og den internationale containerfond.

Der var over 27.000 besøgende i år på det store fællesarrangement, Salon Emmaus i Paris. Det er fantastisk at se, hvordan initiativet får alle med om bord: politikere som Anne Hidalgo, Paris' viceborgmester og ikke mindst 155 Emmaus-organisationer fra især Frankrig og England. Aktiviteterne på Salonen gav luft til alle mulige forskellige budskaber. Tag nu for eksempel modeopvisningerne – de var organiseret af mennesker på ordninger for reintegration på arbejdsmarkedet.

Salonen giver også mennesker information. De der køber ind, opdager, at de hjælper med at finansiere projekter på den anden side af kloden. I år finansierer provenuet 12 projekter styret af Emmaus-grupper i Afrika. Organisationen i Cameroun skal udvikle sin genbrugsbutik, så den bedre kan imødekomme de lokales behov og skabe jobs. Der er også landbrugsprojekter og projekter, der støtter kvinders rettigheder; men fælles for dem er, at det langsigtede mål er at blive økonomisk selv bærende.

Endelig vil noget af provenuet gå til et stort vand- og sanitetsprojekt i Benin, som er støttet af Emmaus-grupper verden over.

Grupperne bliver stærkt opmuntret til at tage del i Salonen, og det er vitalt, at alle grupper i verden holder solidaritetssalg. I Afrika tager vi også del i det ved at sælge varer, som vi modtager fra containerne fra Europa. Lige meget hvor store eller små, grupperne er, må vi som medlemmer af Emmaus tage del i dette solidaritetsarbejde.

afsender: Genvej til Udvikling, Skovvej 24, 9510 Arden.

